

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814201126
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7814201126.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu Secapital S. á. r. L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L - 1653, Luxemburk, Luxemburské veľkovojsvodstvo, zapísaná v obchodnom registri, oddiel B, vložka 108305, práv. zast. Advokátska kancelária Gallo s. r. o., so sídlom Martin, Jilemnického 30, IČO: 367 15 352, proti žalovanému T. X., N.. XX. XX. XXXX, A. X. S.Ó. XXX, v konaní o zaplatenie 1.775,87 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 620,52 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 620,52 Eur za obdobie od 31.10.2013 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšujúcej časti súd žalobu zamieťa.

Súd nepriznáva náhradu trov konania stranám sporu.

Žalobca je povinný nahradiť trovy štátu v rozsahu 66 % vynaložených nákladov - trov, ktoré boli uhradené preddavkovo, z finančných prostriedkov štátu. O výške náhrady nákladov - trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

Žalovaný je povinný nahradiť trovy štátu v rozsahu 34 % vynaložených nákladov - trov, ktoré boli uhradené preddavkovo, z finančných prostriedkov štátu. O výške náhrady nákladov - trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.775,87 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 31.10.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 07.05.2004 Zmluvu o vydanie pôžičkovej karty evidovanú pod č. 1056671 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej bol žalovanému schválený úverový rámec vo výške 1.394,14 Eur. V zmysle Zmluvy sa pôvodný veriteľ so žalovaným dohodli, že žalovaný bude povinný poskytnutý úver platiť vrátane riadnych úrokov vo výške a za podmienok v zmluve dohodnutých. Žalovaný sa zaviazal, že za predpokladu existencie pohľadávky pôvodného veriteľa, mu zaplatí minimálnu splátku určenú vo výške 46,47 Eur, pričom ku dňu podania žaloby žalovaný zaplatil sumu 2.170,77 Eur. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť platiť splátky riadne a včas, bol vyzvaný listom zo dňa 30.10.2013 na zaplatenie dlžnej sumy. Vzhľadom k omeškaniu žalovaného, žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania.

3. Právny predchodca žalobcu, M. Ú. A., P.B.. (Ď. R. „„, P.B.“.), postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 10. 2012 pohľadávku voči žalovanému vrátane príslušenstva na súčasného žalobcu.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi založenými v spise, písomným vyjadrením žalobcu, vylúčením žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav.

5. Žalobca ospravedlnil svoju neúčasť na vytýčených pojednávaniach. Dňa 04.06.2014 doručil súdu svoje stanovisko, kde špecifikoval žalovanú sumu, s tým, že na účte žalovaného boli uskutočnené debetné operácie, v celkovej výške 84.400,- Sk /2.801,57 Eur/. Súčasťou uvedenej sumy bola suma 10.000,- Sk /331,94 Eur/ čerpaná dňa 03.08.2004, 22.700,- Sk /753,50 Eur/ čerpaná dňa 12.01.2005, 10.000,- Sk /331,94 Eur/ čerpaná dňa 26.06.2006, 30.000,- Sk /995,82 Eur/ čerpaná dňa 06.05.2008 a suma 11.700,- Sk /388,37 Eur/ čerpaná dňa 02.07.2008. V zmysle cenníka a OP boli žalovanému účtované nasledovné poplatky a úroky: - poplatok za vyhotovenie výpisu 9 x 0,50 Eur, 32 x 0,63 Eur a 4 x 0,63 Eur, spolu 27,18 Eur. Úrok z dlžnej čiastky stanovenej Cenníkom predstavoval spolu 494,35 Eur a 147,32 Eur, spolu 641,67 Eur. Poplatky za spracovanie poštovej poukážky 0,90 Eur, poplatky za bezhotovostný prevod spolu v sume 2,64 Eur, za blokovanie platobnej karty 1,66 Eur, za prvé použitie karty 24,90 Eur, za postúpenie pohľadávky k vymáhaniu 33,19 Eur, administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky 414,91 Eur a znovuvydanie karty po expirácii 8,30 Eur. Poplatky a úrok spolu predstavovali sumu 1.155,35 Eur. Žalobca odpočítal prijaté úhrady od žalovaného vo výške 63.002,47 Sk /2.091,30 Eur/, sumu 59,75 Eur, ktoré boli uhradené právnenému predchodcovi žalobcu. Okrem toho bola žalovaným zaplatená priamo žalobcovi suma 30,- Eur. Spolu boli odpočítané úhrady vo výške 2.181,05 Eur. Debetné operácie boli vykonané vo výške 2.801,57 Eur, s pripočítaním poplatkov, celková suma predstavovala 3.956,92 Eur. Od uvedenej sumy odpočítal žalobca úhrady žalovaného vo výške 2.181,05 Eur. Celkový dlh žalovaného voči žalobcovi predstavoval sumu 1.775,87 Eur. Trval na tom, že žalovaný bol oboznámený s OP (pozn. sudcu pravdepodobne Obchodné podmienky) a cenníkom, čo vyplynulo z čl. Vyhlásenie Žiadateľa- klienta, bod 2.

6. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že nesúhlasí so zaplatením tejto sumy, pretože podľa jeho poznatkov čerpal výlučne sumy 10.000,- Sk dňa 03.08.2004 a v januári 2005 sumu 22.700,- Sk. Žiadne ďalšie sumy nečerpal a nebolo mu zrejmé, odkiaľ žalobca vychádzal z debetnej sumy 84.400,- Sk. Po vyčerpaní sumy 30.000,- Sk, spočiatku splácal čerpané peňažné prostriedky, po strate zamestnania však nastal problém, ktorý pôvodne komunikoval aj s predchádzajúcim veriteľom. Ten mu však oznámil, že nároky zo záväzku boli postúpené a že dlh bude vymáhať spoločnosť Kruk. Uvedená spoločnosť nekomunikovala so žalovaným a následne mu už bola doručená žaloba. S poukazom na to, že nečerpal sumu 84.400,- Sk, trval na tom, že ani nezaplatil sumu 63.000,- Sk. Akceptoval, že je potrebné splácať úver, ale nesúhlasil so sumou, ktorá bola prezentovaná počas konania. Trval na tom, že kartu mal k dispozícii výlučne pre svoju potrebu, ktorá bola opatrená PIN kódom a ku karte nemal nikto dispozičné právo. Inú kartu od tejto spoločnosti nemá.

7. Žalobca v písomnom stanovisku zo dňa 22.09.2014 reagoval na výpoveď žalovaného. Trval na tom, že predložený výpis z pôžičkovej karty poskytnutým právnym predchodcom žalobcu obsahoval dátumy a výšky jednotlivých úhrad, jednak uskutočnenými žalovaným a tiež dátumy a výšku jednotlivých debetných transakcií. V danom prípade sa jednalo výlučne o bezhotovostné prevody, pričom v takých prípadoch žalovaný telefonicky kontaktoval pôvodného veriteľa, pričom mu musel uviesť svoje základné údaje, plus číslo kartového účtu, bezpečnostný kód, rodné priezvisko matky a heslo, čo je podľa názoru žalobcu dostatočný počet údajov na to, aby došlo k omylu a prevodu peňazí na iný účet, inému klientovi. Okrem toho musel žalovaný potvrdiť číslo účtu na bezhotovostný prevod, kam chce peniaze zaslať. V histórii zmien na kartovom účte žalovaného nebol zistený žiadny záznam o zmene čísla účtu na bezhotovostný prevod. Všetky prevody boli realizované v prospech účtu žalovaného, č. XXXXXXXXXX/XXXX. K uvedenému písomnému stanovisku žalobca pripojil výpis pôžičkovej karty Quatro od 01.01.2001 do 31.12.2008. Z uvedeného výpisu je zrejmé, že v danom období žalovaný vykonal debetné transakcie vo výške 84.400,- Sk, tak ako to vyplynulo z tvrdení žalobcu v žalobe.

8. Žalovanému bol doručený výpis z pôžičkovej karty. Na tento dôkaz reagoval písomne s tým, že trvá na svojej výpovedi, že čerpal prostredníctvom karty výlučne sumu 30.000,- Sk a ďalšie výbery neboli realizované ním.

9. Na základe uvedeného bol žalovaný vyzvaný, aby oznámil číslo účtu, na ktoré mu boli prevedené sumy v rámci debetných transakcií, označil účet, na ktorý platil splátky a uviedol, akým spôsobom bolo realizované čerpanie prostredníctvom pôžičkovej karty v prípade bezhotovostného prevodu. Žalovaný

sa nevyjadril k výzve súdu, a to ani na urgenciu, z toho dôvodu súd požiadal Slovenskú sporiteľňu, a.s. o podanie správy, či na účte žalovaného bol evidovaný prevod prostriedkov v prospech žalovaného v dňoch, kedy boli vykonané debetné transakcie.

10. Zo správy B. B., P.B. vyplynulo, že v prípade účtov a úverov klienta uplynula 5 ročná lehota od zrušenia účtu a z toho dôvodu poskytla len informácie, ktoré mala k dispozícii, a to že na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX bol evidovaný prevod finančných prostriedkov vždy dva dni po dňoch uvedených v žiadosti súdu, z účtu vedeného vo M., P.B., avšak B. B., P.B. nevedela identifikovať odosielateľa finančných prostriedkov.

11. Na ďalšiu výzvu súdu doplnila B. B., P.B. správu v tom zmysle, že účet B. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, balík Extra, bol zrušený. Upresnil predchádzajúcu správu v tom zmysle, že konkrétne v dňoch 02.08.2004, 11.01.2005, 24.06.2006, 05.05.2008 a 01.07.2008 nebol na účte žiadny pohyb (výber ani pripísanie finančných prostriedkov).

12. Súd konštatuje, že v danom prípade tento pohyb na účte nemohol byť realizovaný, pretože debetné transakcie sa realizovali v dňoch 03.08.2004, 12.01.2005, 26.06.2006, 06.05.2008 a 02.07.2008.

13. Po doručení správy žalobca trval na podanej žalobe, s poukazom na to, že všetky finančné prostriedky uvedené vo výpise z účtu, boli poukazované z pôžičkovej karty na účet žalovaného, pričom z tohto účtu žalovaného boli súčasne aj uhrádzané splátky, ktoré vyplývajú z predloženého výpisu.

14. Žalovaný od písomnej komunikácie, odo dňa 06.10.2014 už nereagoval na výzvy, so súdom nekomunikoval, nevyjadroval sa k doručeným správam, ani k stanovisku žalobcu, z toho dôvodu súd rozhodol na základe pripojených listinných dôkazov a vykonaného dokazovania, už aj v neprítomnosti žalovaného.

15. Zo žiadosti o vydanie kreditnej platobnej karty č. 1056671 zo dňa 07.05.2004 vyplynulo, že žalovanému bol schválený úverový rámec v sume 30.000,- Sk a schválená štandardná mesačná splátka 1.000,- Sk. V prípade spôsobu úhrady mesačných splátok bol dojednaný bezhotovostný prevod a pre spracovanie platby bolo priamo v zmluve uvedené aj číslo účtu, z ktorého bude splátka platená, č. XXXXXXXXXX/XXXX. Súčasťou žiadosti bolo aj heslo vytvorené klientom.

14. Z výpisov z pôžičkovej karty Quatro vyplynulo, že žalovaný v čase od 02.08.2004 do 05.05.2008 uhradil celkovo sumu 2.081,09 Eur a na základe výpisu z pôžičkovej karty ku dňu 13.01.2009 zaplatil okrem toho sumu 59,75 Eur, čo spolu predstavovalo výšku 2.140,84 Eur. Žalobca však počas konania uviedol vo svojom písomnom podaní, že okrem uvedenej sumy, ktorá bola zaplatená ešte pôvodnému veriteľovi, zaplatil žalovaný priamo žalobcovi sumu 30,- Eur. Podľa pripojených listinných dokladov mal žalovaný zaplatiť spolu sumu 2.170,84 Eur. Žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 04.06.2014 zdôraznil, že žalovaný zaplatil celkovo splátky vo výške 2.181,05 Eur. Súd teda vychádzal z tvrdenia žalobcu, keďže žalovaný nijakým spôsobom na uvedené stanovisko nereagoval. Súd konštatuje, že úhrada potvrdená žalobcom je vyššia, ako to vyplývalo z predložených listín, čo je v prospech žalovaného.

15. V danom prípade ide nesporne o poskytnutý spotrebiteľský úver, na základe ktorého právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úverový rámec v sume 30.000,- Sk (995,82 Eur). Úverová zmluva je upravená ako právny inštitút v Obchodnom zákonníku, ale vzhľadom k tomu, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský úver, tento záväzkový vzťah sa riadi osobitným predpisom, Zákonom o spotrebiteľských úveroch, Zákonom o ochrane spotrebiteľa a ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

16. Podľa ust. § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia Zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

17. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
  - e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
  - f) meno a adresu spotrebiteľa,
  - g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
  - h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
  - i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.
18. Podľa odseku 4 uvedeného ustanovenia, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
  - b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.
19. Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), účinné v čase uzavretia Zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

21. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o vydaní kreditnej platobnej karty č. 1056671 zo dňa 07.05.2004. Z textu uvedenej zmluvy/žiadosti vyplynuli jedine identifikačné údaje poskytovateľa karty a klienta, jeho zárobné pomery v čase podanej žiadosti a údaje v časti IV., ktoré vyplňal žalovaný a týkali sa výšky úverového rámca a pevnej mesačnej splátky, spôsobu úhrady mesačných splátok a tiež bol označený bankový účet žalovaného, na ktorý mali byť prevedené prostriedky na základe žiadosti klienta. Súd konštatuje, že účet, ktorý označil žalovaný v žiadosti, sa stotožňuje s účtom, ktorý označila B. B., P.B.. Jednalo sa nepochybne o účet žalovaného. Prevod peňažných prostriedkov potvrdený B. B., P.B., nasledoval však vždy dva dni po transakcii, ktorá vyplynula z výpisu z účtu. Za danej situácie súd považuje za preukázané, že na účet žalovaného boli poskytnuté peňažné prostriedky, tak ako to vyplynulo z výpisov z pôžičkovej karty Quatro, v celkovej sume 84.400,- Sk /2.801,57 Eur/. Z platobnej histórie a z výpisov karty vyplynuli aj kreditné transakcie, čiže úhrady žalovaného a tie boli vykázané vo výške 2.140,84 Eur, ku ktorým bola pripočítaná suma 30,- Eur, zaplatená už priamo žalobcovi. Tzn. že žalovaný zaplatil sumu 2.170,84 Eur. Zrejme došlo aj k nejakým iným úhradám, ktoré neboli súčasťou listinných dôkazov z dôvodu, že žalobca potvrdil úhradu zo strany žalovaného vo vyššej sume, a to vo výške 2.181,05 Eur. Súd teda vychádza z tejto sumy. Okrem žiadosti o vydanie platobnej karty, ktorá nahradzovala zjavne aj zmluvu, nebola predložená žiadna iná listina, z ktorej by boli zrejmé aj ďalšie zmluvné dojednania, ktoré mali byť súčasťou zmluvy v zmysle ust. § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy. Napriek tomu, že sa jednalo o čerpanie prostredníctvom kreditnej platobnej karty, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu uzavrieť so žalovaným riadne zmluvu, z ktorej bude zrejmé, aká je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), ktorá je vlastne určitým indikátorom nákladovosti úveru, pričom RPMN mohla byť vypočítaná už v čase, keď bol zrejmý úverový rámec a fixná mesačná splátka. Okrem toho súčasťou tejto žiadosti nebolo dojednanie žiadnych úrokov, ani poplatkov a pokiaľ žalobca odkazoval na nečitateľné Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, súd konštatuje, že obsah zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (VOP), vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcich zmluvu známe, výlučne podľa ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka (ObZ). Z toho teda vyplýva, že časť zmluvy uzavretej podľa Občianskeho zákonníka, s výnimkou poistnej zmluvy, nemožno určiť len odkazom na VOP. Z vyššie uvedeného je vylúčené, aby sa Všeobecné obchodné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho plynie, že pokiaľ by sa zmluvné strany

dohodli na tom, že pre daný zmluvný vzťah budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo všeobecných - úverových podmienkach, bez ich podpisu sa podľa názoru súdu nemôže stať súčasťou zmluvy, pretože pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané. Pokiaľ neboli v zmluve dohodnuté úroky a poplatky a absentovala aj RPMN, takýto spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za daného stavu teda súd priznal žalobcovi len rozdiel medzi sumou čerpanou a sumou uhradenou žalovaným, ktorú potvrdil žalobca, čo v danom prípade predstavuje sumu 620,52 Eur.

24. Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

25. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Žalovaný sa dostal preukázateľne do omeškania so zaplatením dlžnej sumy minimálne od novembra 2009, žalobca si však uplatňuje úrok z omeškania od 31.10.2013, ktorý je termín nasledujúcim dňom po termíne, na ktorý bol žalovaný vyzvaný k úhrade dlhu.

27. Žalobca sa dôvodne domáhal aj zaplatenia úroku z omeškania, v zmysle ust. § 517 ods. 1,2 OZ, v spojitosti s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z., a ust. § 10c Nariadenia vlády č. 20/2013 Z. z., v zmysle ktorého ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013.

28. Podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Výška úroku z omeškania predstavovala ku dňu 31.10.2013 8,5 % ročne (0,50 % základná sadzba ECB + 8 percentuálnych bodov).

30. Na základe zhodnotenia vykonaného dokazovania súd konštatuje, že nárok žalobcu bol dôvodný vo výške 620,52 Eur, spolu so zákonným úrokom z omeškania a vo zvyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, z vyššie uvedených dôvodov.

31. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. V konaní bol úspešný žalobca v rozsahu 34 %, žalovaný v rozsahu 66 %, tzn. konečný úspech v konaní mal žalovaný v rozsahu 32 % (66-34), ktorý si však žiadne trovy neuplatnil, z toho dôvodu súd nepriznal žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania.

33. Keďže súčasná právna úprava Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) neupravuje náhradu trov štátu, súd za použitia princípu podľa čl. 4 CSP, posúdil vec podľa ustanovenia, ktoré svojím obsahom a účelom sa javí byť najbližšie posudzovanej veci. V danom prípade je to ust. § 255 CSP o náhrade trov konania, kde sa posudzuje náhrada trov v zmysle pomeru úspechu vo veci. Súd konštatuje, že na základe uznesenia č.k. 12C/29/2014 - 82 zo dňa 14.05.2015 súd priznal B. B., P.B. náhradu nákladov za podanú správu v sume 24,- Eur. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16.06.2015. V prospech B. B., P.B. bola realizovaná platba dňa 22.07.2015, v tom období preddavkovo z finančných prostriedkov štátu. V zmysle vyššie uvedeného citovaného ustanovenia, súd priznal náhradu trov, ktorú je povinný uhradiť žalobca na účet tunajšieho súdu v rozsahu 66 % a žalovaný v rozsahu 34 %. O výške nároku bude rozhodnuté v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. §§ 355 a 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.